



روزه کرامت انسانی را بالا می برد/ سبک زندگی سالم ارمغان روزه داری است

یک استاد جامعه شناسی گفت: روزه کرامت انسان را تأمین می کند و شأن و مرتبه انسان بودن و مؤمن بودن افراد را سبب می شود. گلابه مندی ها و جدایی ها هم در این ماه کاهش می یابد.

یک استاد جامعه شناسی گفت: روزه کرامت انسان را تأمین می کند و شأن و مرتبه انسان بودن و مؤمن بودن افراد را سبب می شود. گلابه مندی ها و جدایی ها هم در این ماه کاهش می یابد. حجت الاسلام سید محمد ثقفی در مورد اثرات اجتماعی و فرهنگی روزه داری به خبرنگار مهر گفت: روزه تهذیب نفس و بالابردن تقوا را به همراه دارد. نوعی سیر و سلوک باطنی و تقرب به خداوند و پاکسازی و تهذیب نفس و اطاعت از فرمان الهی و ترقی روحی و معنوی در فرد روزه دار پیدا می شود. نتیجه روزه داری در پایان ماه رمضان معلوم می شود که آن تزکیه نفس است. این آثار بر فرد روزه دار است و جامعه هم از افراد تشکیل شده، بنابراین روزه داری بر اجتماع هم اثر می گذارد و از بسیاری از تخلفات و بزهکاری های اجتماعی در این ماه کاسته می شود. روزه آثار اقتصادی، اخلاقی و روانی و اجتماعی دارد. از نظر روانی هم انسان را از دروغ گفتن، رشک و حسد و کینه و دشمنی و آلودگی های روانی دیگر می رها کند و بهداشت روانی فرد را بالا می برد.

وی افزود: روزه کرامت انسان را تأمین می کند و شأن و مرتبه انسان بودن و مؤمن بودن افراد را سبب می شود. گلابه مندی ها و جدایی ها هم کاهش می یابد و حلالیت خواستن و تجدید دیدار با قوم و خویش و کاهش تفرقه و نفاق از برکات روزه داری هستند. همچنین برپایی سفره های افطاری عمومی نوعی دلنوازی از محرومان جامعه است و یک نوع الفت و انس و وحدت اجتماعی و آگاهی از درد فقیران سبب می شود. اینها همگی به جبران آسیب های اجتماعی در این ماه بر می گردد و از نظر اقتصادی هم فراوانی اجناس در این ماه و صرفه جویی و کمتر مصرف کردن سبب تشویق اقتصادی خانواده ها می شود. همچنین صدقات و فطریه و افطاری دادن ها ارفاقی برای فقیران می شود.

این محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی تصریح کرد: برخی احکام روزه به امساک مادی است مانند نخوردن و نیاشامیدن، ولی برخی امساک اخلاقی و معنوی است مثل دروغ نبستن به خدا و پیغمبر خدا، چنانچه علاوه بر روزه دهان و زبان روزه چشم و گوش و سایر جوارح انسان در روایات تأکید شده است. این آثار عملی و سلوکی روزه است.

استاد جامعه شناسی دانشگاه آزاد اظهارداشت: روزه درادیان ابراهیمی مسیحیت و یهودیت و اسلام تثبیت شده است، حتی در برخی ادیان دیگر مانند بودایی هم وجود دارد نوعی ریاضت و تهذیب و تزکیه نفس است.

این محقق و پژوهشگر حوزه جامعه شناسی در مورد اینکه چگونه می شود از ماه رمضان برای اصلاح سبک زندگی استفاده کرد هم یادآور شد: روزمرگی ها سبب می شود انسان زندگی یکنواخت و روند عادی را طی کند که روزه گرفتن هشدار برای این روزمرگی هاست. با تغییر در ساعات خوردن و آشامیدن و عبادات و برنامه جدی برای پالایش جسم و روح انسان از بهداشت روانی و اجتماعی و اقتصادی بهره مند می شود. نبود و کاهش آلودگی های روانی از جمله دروغ، کینه و حسد و اشتباه و خطا سبک زندگی سالمی را در ماه رمضان برای انسان مهیا می کند.

وی افزود: همچنین همبستگی و وحدت اجتماعی مردم در این ماه زیاد می شود و جلوی بسیاری از جنایات و آسیب های اجتماعی گرفته می شود.

این محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی در مورد تفاوت آیین ها و سنت های رمضان در ایران با سایر کشورهای مسلمان هم عنوان کرد: تفاوت زیادی ندارد امروزه در 52 کشور اسلامی اغلب ماه رمضان را با استقبال گرم مواجه می شود. اصطلاحی در بسیاری از کشورهای عربی مطرح است که در آغاز ماه رمضان بر هرکسی که برسند می گویند «#171;الله کریم، رمضان اکرم»؛ یعنی خداوند کریم است و رمضان ماه کرامت است. وجود سفره های افطاری عمومی در کشورهای اسلامی نقطه مشترک ماه رمضان در میان مسلمانان است. یکی از علائم روشن و بارز ماه رمضان همین سفره های افطاری و اطعام و احسان است.

استاد جامعه شناسی دانشگاه آزاد در مورد اینکه چه سنت ها و اقداماتی را باید در رمضان ترویج کرد و چه آسیب های فرهنگی را می توان در این ماه درمان کرد هم اظهار داشت: سنتی بعد از انقلاب در ماه رمضان در کشور گذاشته شد که استمرار و تقویت آن بسیار پسندیده است و آن آزادی زندانیان دیه و پرداختن بدهی های آنها توسط نیکوکاران است. زندانیان تصادفات رانندگی که بدهکار هستند بدهی آنها توسط خیرین پرداخت می شود و آنها به آغوش گرم خانواده باز می گردند.